

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

לפני כבוד השופט ערן טאוס

המבקשים:

1. ירון שמיר
 2. יוסף קצב
 3. זיו גלסברג
- ע"י ב"כ עוה"ד לירון פרמינגר

נגד

המשיבות:

1. זאפ וויקנד שותפות מוגבלת
 2. זאפ גרופ בע"מ
- ע"י ב"כ עוה"ד רועי בר ויונתן רוס

פסק דין

(אישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית)

1. לפניי בקשה לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית לפי סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות").
2. ביום 19.2.2024 הגישו המבקשים תביעה ובקשה לאישור התביעה כתובענה ייצוגית נגד המשיבות (להלן: "בקשת האישור").
3. בבסיס בקשת האישור עומדת הטענה כי המשיבות הפרו את הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת"), עת ששלחו "דברי פרסומת", כך לפי הטענה, ללא קבלת אישורם של הנמענים מראש.
4. המבקשים טענו כי קיבלו מהמשיבות דברי פרסומת שנועדו לקדם את המיזם העסקי של המשיבות – אתר Weekend – וכי דברי הפרסומת שקיבלו נועדו לעודד הזמנת חופשה במגוון מלונות אותם מפרסמות המשיבות. עוד נטען כי המשיבות אף לא ציינו את המילה "פרסומת" בכותרת המייל שנשלח לנמענים, ואף לא כללו את שמן של המשיבות ומתן אפשרות לשלוח הודעת סירוב באותה דרך בה נשלח הדיוור הפרסומי.
5. המבקשים שלחו למשיבות פניות מוקדמות, במסגרתן טענו כי מעולם לא נתנו למשיבות או למי מהן הסכמה למשלוח דברי פרסומת.
6. ביום 11.6.2024 הגישו המשיבות את תשובתן לבקשת האישור, במסגרתה טענו כי הדיוור הפרסומי הבודד שנשלח עלידי המשיבה 1 (להלן גם: "זאפ וויקנד"), לרבות גם לנמענים שביקשו להיות מוסרים מרשימת התפוצה שלה, נשלח כתוצאה מטעות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

אנוש נקודתית, חריגה ונדירה, שנעשתה במסגרת תהליך העברתה של רשימת התפוצה של זאפ וויקנד ממשתמש ישן ובלתי פעיל אצל ספק צד שלישי למשתמש חדש. במסגרת זו הדיוור הפרסומי נשלח ל-89,247 נמענים, מתוכם 44,343 נמענים אשר ביקשו בעבר להיות מוסרים מרשימת התפוצה של זאפ וויקנד, כאשר 9,682 מתוכם פתחו את הדיוור הפרסומי בפועל.

7. עוד הסבירו המשיבות כי נוסח הדיוור הפרסומי הופץ עלידי עובדת בלתי מנוסה בשוגג ומבלי שהתקבל אישור הגורמים הרלוונטיים בזאפ וויקנד, מבלי שנכללה המילה פרסומת בנושא הודעת המייל, אך נטען כי הדיוור עמד בכל יתר הדרישות הסטטוטוריות, לרבות ציון שמה של זאפ וויקנד ומתן אפשרות לשלוח הודעות סירוב באמצעות ביצוע "השב" חזרה לכתובת הדואר־האלקטרוני ממנה נשלח הדיוור. משכך נטען כי התובענה הייצוגית אינה הדרך היעילה להכרעה במחלוקת.

8. המשיבות הדגישו כי המבקשים כן נתנו את הסכמתם מראש לקבלת דברי פרסומת מזאפ וויקנד, ומרגע שביקשו להפסיק לקבל דברי פרסומת שכאלה, הם לא קיבלו כל דבר פרסומת, מלבד דבר הפרסומת הבודד שנשלח בטעות.

9. ביום 27.6.2024 הגישו המבקשים תגובה לתשובה לבקשת האישור, בה דחו את טענות המשיבות בתשובתן.

10. לאחר שהתקיימו שני דיונים מקדמיים וכן דיון לשמיעת העדים בבקשת האישור, ביום 4.6.2025 הגישו הצדדים בקשה לאישור הסדר פשרה.

11. בהחלטתי מיום 10.6.2025 קבעתי כי לאחר עיון בבקשה לאישור הסדר הפשרה, לא מצאתי טעם לדחות אותה על הסף, ומשכך הוריתי על פרסום הסדר הפשרה בשני עיתונים יומיים בעלי תפוצה יומית רחבה, ובנוסף באתר האינטרנט שמפעילה המשיבה 1 או באתר אינטרנט אחר, אשר יאפשר עיון נגיש ונוח בנוסח המלא של הסדר הפשרה המוצע. כן נקבע כי ניתן להגיש התנגדויות להסדר וכן בקשות ליציאה מן הקבוצה, בהתאם לסעיף 18(ו) לחוק תובענות ייצוגיות, עד יום 10.8.2025.

עיקרי הסדר הפשרה

12. המבקשים הכירו בכך שהדיוור הפרסומי מיום 17.1.2024 נשלח עלידי זאפ וויקנד בלבד, ועל כן הוסכם כי הבקשה נגד המשיבה 2 תימחק ללא צו להוצאות.

13. הוסכם כי הקבוצה עליה יחול הסדר הפשרה היא "כל אדם שקיבל דברי פרסומת, כהגדרתם בחוק התקשורת, ששוגרו עלידי זאפ וויקנד ו/או מי מטעמה ו/או עבורה באמצעות דוא"ל ביום 17.1.2024, מבלי שהנמען נתן הסכמה לכך ו/או לאחר שמסר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

הודעת סירוב שאינו מעוניין בקבלת דברי פרסומת ו/או מבלי שדבר הפרסומת עומד בדרישות הצורניות הקבועות בחוק התקשורת".

14. לאחר שהצדדים שקלו את הסיכונים והסיכויים העומדים לכל אחד מהם בהמשך ניהול ההליך, ולצרכי פשרה בלבד, הסכימו הצדדים כדלהלן:

א. כל מי שקיבל בשוגג את הדיוור הפרסומי על אף שביקש להיות מוסר מרשימת התפוצה של זאפ וויקנד, ראה אותו בתיבת הדואר שלו ופתח אותו (כאמור, 9,682 אנשים), יהיה זכאי לפיצוי לפי ההסדר.

ב. זאפ וויקנד תעניק לחברי הקבוצה שפתחו את הדיוור הפרסומי בפועל פיצוי בשווי כולל של 387,280 ₪, על דרך של חלוקת שוברים, המזכים בערך כספי של 40 ₪, לרכישה בחנויות המנויות ברשימה המצורפת להסכם הפשרה.

ג. בתוך 14 ימים מהמועד בו יהיה פסק־הדין המאשר את הסדר הפשרה חלוט ("המועד הקובע"), תשלח זאפ וויקנד לחברי הקבוצה שפתחו את הדיוור הפרסומי בפועל הודעה באמצעות דואר־אלקטרוני, בנוסח שצורף להסכם הפשרה, בהתאם לכתובת המצויה ברשומותיה של זאפ וויקנד. במסגרת ההודעה יוכלו חברי הקבוצה להנפיק לעצמם במהירות שובר מקוון, אשר יעמוד בתוקף למשך 5 שנים מיום הפקתו.

ד. בחלוף 90 ימים מהמועד הקובע, תופסק אפשרותם של חברי הקבוצה שפתחו את הדיוור הפרסומי בפועל להנפיק שוברי פיצוי (להלן: "מועד סיום ההטבה לקבוצה") ויתרת שווי השוברים שלא הופקו, תחולק למי שהיו לקוחותיה של זאפ וויקנד מאז אירועי ה-7 באוקטובר 2023 ו/או מי שעודם לקוחותיה של זאפ וויקנד בקווי העימות בצפון ובדרום וכן אלה המשרתים במילואים לתקופה מצטברת העולה על 60 ימים, בדמות חבילת פרסום בחינם באתר האינטרנט שמפעילה זאפ וויקנד. כל חבילת פרסום תכלול "מינסייט" של פרסום וחשיפה באתר וויקנד ובאתרי האינטרנט נוספים בבעלות זאפ וויקנד בהתאם לקטגוריה הרלוונטית (וילה, צימר מלון או דירת נופש). ההטבה לא תותנה ברכישה או בהוצאת כספים כלשהם מצד הלקוחות הזכאים, ומטרתה לעודד ולשקם את העסקים שנפגעו בעקבות המלחמה.

ההטבה המוסכמת תחולק באופן שווה הן בין הקטגוריות השונות של הלקוחות הזכאים והן בתוך הקטגוריות עצמן, באופן הבא:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

(1) בתוך 10 ימים לאחר מועד סיום ההטבה לקבוצה, תפנה זאפ וויקנד ללקוחות הזכאים בהודעת דואר-אלקטרוני יזומה, ותאפשר להם להצטרף להטבה בתוך 14 ימים.

(2) לאחר 14 ימים, תשיב זאפ וויקנד את היקף ההטבה לכל לקוח זכאי, בהתאם לקטגוריה אליה הוא משתייך, כך שחלוקת השוברים שלא נוצלו, תתחלק באופן שווה בין הקטגוריות השונות של הלקוחות הזכאים שנרשמו לקבלת ההטבה והן באופן שווה בתוך הקטגוריה עצמה. זאפ וויקנד תיידע את הלקוחות הזכאים שנרשמו בדבר פרטי חבילת הפרסום המוענק להם.

ה. זאפ וויקנד מתחייבת לחדד ו/או לייצר נהלים הנוגעים למשלוח דברי פרסומת, לרבות ביחס לפן הצורני של דבר הפרסומת ולהקפיד לפעול בהתאם להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת, כפי שהיא טוענת שעשתה ועושה בכל עת.

15. הצדדים המליצו כי בית המשפט יפסוק למבקשים ולבאי-כוחם סך כולל של 96,800 ₪ בתוספת מע"מ כדין, כגמול ושכר-טרחא בהליך. כנגד כל תשלום יעביר בא-כוח המבקשים לזאפ וויקנד קבלה ו/או חשבונית בהתאם לעניין. ככל שבגין סכום כלשהו לא תועבר חשבונית, לא ישולם בגינו מע"מ. הצדדים טענו כי מדובר בשיעורים סבירים התואמים את פסיקת בית המשפט העליון וכי יש לקחת בחשבון גם את התועלת העתידית שהניבה התובענה לחברי הקבוצה לאור מניעת נזקים עתידיים.

הצדדים המליצו כי הסכום האמור יועבר לגורמים המייצגים בשתי פעימות: פעימה ראשונה בשיעור 75% מהסכום בתוך 30 ימים מהמועד הקובע, ובכל מקרה עד 30 ימים לאחר שפרטי חשבון הבנק הרלוונטי יימסר לזאפ וויקנד, ופעימה שנייה, בשיעור של 25% נוספים, בד בבד עם הגשת הדיווח לבית המשפט על סיום ביצוע הסדר הפרשה.

16. הצדדים ביקשו כי בית המשפט יפטור את זאפ וויקנד מתשלום חלקה השני של אגרת בית המשפט.

17. לאחר הגשת הבקשה לאישור הסדר פשרה, ביום 6.6.2025 ניתנה החלטה לפיה על הצדדים להבהיר כיצד הם מבקשים לחלק את הסכום המוסכם ברכיב של שכר-טרחא והגמול בין המבקשים ובאי-כוחם. הצדדים טענו שקיימים פסקי דין בהם נפסק סכום כולל לגורמים המייצגים, אך לאחר שהבהרתי כי בהליך התובענה הייצוגית יש חשיבות לאופן חלוקת שכר הטרחה בין הגורמים המייצגים (למשל: ת"צ (מחוזי חי') 20945-12-19 יהלומי נ' בנק הפועלים בע"מ ואח', פסקה 27 (פורסם במאגרים, 2.5.2023)), ביום 10.6.2025 הודיע בא-כוח המבקשים כי כל מבקש יקבל 10 אחוז מהסכום המוסכם ובא-כוח המבקש יקבל את שבעים האחוזים הנותרים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

תמצית ההתנגדות ותשובת הצדדים

18. ביום 6.8.2025 הגיש מר רפי דרויש (להלן: "המתנגד" או "דרויש") התנגדות להסדר הפשרה, במסגרתה הועלו הטענות הבאות:

א. המתנגד טען כי הוא חבר בארגון "די לסחיטה", הפועל נגד סחיטת בעלי עסקים באמצעות חוק תובענות ייצוגיות. לדבריו, הנהנים היחידים מחוק תובענות ייצוגיות בנושא ספאם, הינם עורכי הדין והמבקשים. נגד המתנגד עצמו הוגשה בקשה לאישור תובענה ייצוגית על-ידי באי-כוח המבקשים בהליך שלפניי, אשר מתבררת בבית משפט השלום בבת-ים (ת"צ 55890-12-21).

ב. המתנגד הוסיף וטען כי הוא רשום באתר זאפ, המופעל על-ידי המשיבה, ומקבל ממנה באופן קבוע הודעות בדואר-אלקטרוני. על כן, טען המתנגד כי הוא חבר בקבוצה המיוצגת בהליך זה והוא רשאי להגיש את ההתנגדות.

ג. המתנגד טען כי המבקשים ובאי-כוחם עושים שימוש לרעה בחוק תובענות ייצוגיות, תוך שהוא מפנה לפסק-דין שניתן לאחרונה במסגרת ת"צ (שלום ת"א) 16780-06-23 זילברג ואח' נ' טורקדו בע"מ ואח' (פורסם במאגריס, 1.7.2025) (להלן: "עניין טורקדו").

ד. לגופם של דברים, טען המתנגד כי מדובר בהסכם במסגרתו המבקשים סחטו את המשיבות, נוכח האמור בהסדר כי המשיבות הגיעו להסכמות על-מנת להימנע מהוצאות נוספות. עוד נטען כי הגדרת הקבוצה היא כוללנית ומרחיבה באופן מלאכותי את הקבוצה על-מנת להגדיל את הפיצוי וכתוצאה מכך את הגמול ושכר-הטרחה. לדבריו יש לתקן את הסדר הפשרה כך שהנהנים ממנו יהיו אך ורק חברי הקבוצה להם נגרם נזק בפועל וכי שכר הטרחה ייגזר רק מהמימוש בפועל של ההטבה. כן נטען כי בנסיבות העניין יש למנות בודק ביחס להסדר הפשרה.

19. ביום 4.9.2025 הגישו המבקשים את תשובתם וטענו כי ההתנגדות חסרת כל בסיס:

א. למבקש אין זכות עמידה להגשת התנגדות, משום שהוא אינו נכלל בגורמים הרשאים להגיש התנגדות בהתאם לסעיף 18(ד) לחוק תובענות ייצוגיות. כך, משום שהמתנגד אינו חבר קבוצה, ומשום שהוא לא טען כי קיבל את דבר-הפרסום שנשלח ביום 17.1.2024 מטעם זאפ וויקנד. עוד נטען כי מר דרויש אינו בגדר "אדם הפועל לטובת עניינם של חברי הקבוצה", באשר הוא אינו מתאר ולו פעולה אחת שביצע לטובת חברי הקבוצה. המתנגד אף טען כי הוא פועל לטובת עסקים ולא לטובת חברי הקבוצה, ומנסה להביא לצמצום זכותם של חברי הקבוצה לקבלת פיצויים במסגרת הליכים ייצוגיים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

ב. אין ממש בטענה כי המשיבות נסחטו עלידי המבקשים. הצדדים הגיעו להסדר לאור הערות והמלצות בית המשפט, וההסדר משכלל את הסיכויים והסיכונים של כל אחד מהצדדים.

ג. אין ממש בטענה כי הגדרת הקבוצה צריכה להיות מצומצמת יותר, הואיל והמבקשים ובאיכוחם וידאו כי לא יינתן מעשה בית דין רחב עת צמצמו את הגדרת הקבוצה כפי שהוגדרה בבקשת האישור, רק למי שקיבלו את דבר הפרסומת ביום 17.1.2024.

ד. אין מקום לטענת המתנגד כי יש לגזור את שכר־הטרחה והגמול מהמימוש בפועל של ההטבה, הואיל והסדר הפשרה קובע מנגנון שמבטיח מימוש של מלוא שווי ההטבה המוסכם.

ה. פסק־הדין שניתן בעניין טורקדו, שם באיכוח המבקשים שימש כבעל־דין, הוא שגוי ובכוונת באיכוח המבקשים להגיש עליו ערעור. נטען כי בכל אופן מדובר בפסק־דין העוסק בנסיבות אחרות והמתנגד לא הדגים כל דמיון בין ההליכים, ואף לא כשל אחד שנפל בהסדר הפשרה הנוכחי הדומה להערות בית המשפט בפסק־הדין שניתן בעניין טורקדו.

ו. המבקשים ביקשו להשית על המתנגד הוצאות מוגברות, משום שלטענתם מטרת הגשת ההתנגדות היא לנסות להשחיר את פניהם של באיכוח המבקשים ושל אחד המבקשים, המייצגים בבקשת האישור שהוגשה כנגד המתנגד – כלומר ההתנגדות הוגשה על־מנת לקדם את עניינו האישי של המתנגד.

20. ביום 10.9.2025 הגישה זאפ וויקנד את תשובתה להתנגדות וטענה כדלקמן:

א. המתנגד אינו חבר קבוצה – כתובת המייל שלו כפי שהוצגה בהתנגדות מעולם לא נכללה ברשימת התפוצה של אתר וויקנד, וממילא לא נשלח אליו הדיוור הפרסומי מושא בקשת האישור.

ב. בניגוד לטענת המתנגד, הפיצוי ניתן אך ורק למי שפתח את הדיוור הפרסומי בפועל, קרי מי שקיבל בשוגג את הדיוור הפרסומי על אף שביקש להיות מוסר מרשימת התפוצה של זאפ, ראה אותו בתיבת הדואר הנכנס שלו ופתח אותו.

ג. בניגוד לטענת המתנגד, שכר־הטרחה והגמול המומלצים נגזרים משווי ההטבות הניתנות במסגרת הסדר הפשרה ולא מגודל הקבוצה. משכך גם אם אין טעם בעמדת המתנגד כי יש צורך למנות בודק ביחס להסדר הפשרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

תמצית עמדת "הגורמים המקצועיים" ותשובת הצדדים

21. לאחר שניתנו ארכות, ביום 21.10.2025 הוגשה עמדת הגורמים המקצועיים במדינה (להלן: "הגורמים המקצועיים") להסדר המוצע. להלן עיקריה:

א. בכל הנוגע להסכמה כי מקום שלא ימומש מלוא הפיצוי לחברי הקבוצה באמצעות שוברי ההטבה, תועבר ההטבה לקבוצה אחרת, שאינה חופפת לקבוצת הנפגעים המקורית – סבורים הגורמים המקצועיים כי יש מקום להורות על העברת יתרת הסכום לקרן לניהול ולחלוקת כספים שנפסקו כסעד (להלן: "הקרן") ולא למי שאינם חברי הקבוצה המיוצגת. ככל שבית המשפט לא יאמץ עמדה זו במלואה, מבוקש להתחשב ברכיב פיצוי זה במסגרת חישוב הגמול ושכר־הטרחה.

ב. בכל הנוגע לשכר־הטרחה ולגמול למבקשים ולבא־כוחם, נטען כי הוא מהווה כ-25% מכלל הפיצוי המוצע וכי הוא אינו עולה בקנה אחד עם התועלת לחברי הקבוצה מהסדר הפשרה. נטען כי כאשר מדובר בהטבות מהסוג שקובע ההסדר בהליך זה, שכר־הטרחה צריך להיות נמוך יותר בהשוואה למקרים בהם ניתן סעד כספי לטובת חברי הקבוצה דוגמת פיצוי כספי.

ג. נטען כי סכומי הגמול ושכר־הטרחה צריכים להיקבע על־פי שיטת האחוזים ובהתאם לפיצוי שיתקבל בפועל, באופן התואם לאמור ב"ע"א 2046/10 עזבון המנוח שמש נ' רייכרט (פורסם במאגרים, 25.5.2012) (להלן: "הלכת רייכרט"). הגורמים המקצועיים טענו כי מדרגות האחוזים שנקבעו בהלכת רייכרט משקפות תקרה מקסימלית השמורה למקרים חריגים במיוחד, ולא כך במקרה בו עסקינן עוד נטען, כי יש לבחון מהי התועלת שיפיקו חברי הקבוצה מהפיצוי ומהי העלות שתישא בה המשיבה. לפיכך, נטען כי מלבד קביעת אחוז נמוך יותר לשכר־הטרחה והגמול, יש מקום לקבוע כי שווי הפיצוי נמוך יותר מהנטען. הגורמים המקצועיים ביקשו אף לשקול את העובדה כי בקשות דומות לאישור תובענה ייצוגית הוגשו על־ידי המבקשים, ומשכך נטען כי מידת ההשקעה השולית פוחתת מתיק אחד למשנהו.

ד. הגורמים המקצועיים אף סברו כי על הגורמים המייצגים לגלות מהי החלוקה הפנימית בין שכר־הטרחה והגמול, הואיל ונקבע כי אין חפיפה מלאה בין אמות המידה לבחינת סבירות הגמול ושכר־הטרחה. כאמור, בא־כוח המבקש העביר את המידע שהגורמים המקצועיים ביקשו לגלות.

ה. הגורמים המקצועיים מתנגדים לבקשה לפטור מחלקה השני של האגרה ומבקשים להורות כי המשיבה תישא בתשלום זה. לטענתם, לא קיים "טעם מיוחד" הנדרש לשם כך, ולא די בעצם ההגעה להסדר פשרה כדי לפטור מתשלום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

חלקה השני של האגרה. נטען כי הנימוקים שהוצגו בבקשה לאישור הסדר הפשרה אינם עומדים בדרישות הפסיקה, וכי אישור הסדר הפשרה מחייב השקעת משאבים משמעותיים עלידי בית המשפט, דבר העומד בסתירה לתכלית מתן הפטור.

22. ביום 2.11.2025 הוגשה תשובת הצדדים לעמדת הגורמים המקצועיים. הצדדים ביקשו לדחות את עמדת הגורמים המקצועיים, וטענו בין היתר כך:

א. עצם העובדה שלא הוגשה התנגדות מטעם היועצת המשפטית לממשלה, אלא עמדה בלבד, מצביעה על כך שמדובר בהסדר פשרה ראוי והוגן. חוק תובענות ייצוגיות אינו מעניק מעמד לגורמים המקצועיים להתנגד להסדר פשרה או להציע הערות בעניינו.

ב. מדובר בהסדר פשרה שמעצם טבעו נועד לקניית סיכון, וכי אין הצדקה לדחיית ההסדר המוצע רק משום שאינו מבטיח לחברי הקבוצה פיצוי בשיעור המירבי שהיה נפסק לטובתם לו התובענה הייצוגית הייתה מתקבלת במלואה.

ג. הקבוצה צומצמה רק למי שקיבל את הדיוור הפרסומי ביום 17.1.2024, באופן אשר אינו יוצר מעשה בית דין ביחס לנמענים שקיבלו דיוור במועדים אחרים.

ד. אין מדובר במקרה שלפנינו בפיצוי למען הציבור אלא במתן פיצוי כספי לחברי הקבוצה. רק במקרה שאלה יבחרו שלא לנצל את זכאותם לפיצוי, תועבר יתרת הסכום כמפורט בהסדר הפשרה. זאפ וויקנד סבורה כי אין מקום להורות על העברת יתרת הסכום לקרן, משום שאין במקרה זה צורך בהרתעה, הואיל והוכח כי מדובר היה בטעות אנוש נקודתית גרידא. לדבריה, ככל שהסכום לא ימומש, נבחרה מטרה ראויה הקשורה לטענות מושא ההליך, הואיל והדיוור המדובר נשלח בחודש ינואר 2024 בשל העדר תיירות החוץ בעקבות אירועי ה-7 לאוקטובר ומלחמת חרבות ברזל. המשיבה הבהירה כי מכל מקום תימסר הודעה המבהירה כי מדובר בהטבה הנובעת מפשרה בתובענה ייצוגית שאושרה עלידי בית המשפט.

ה. המבקשים ביקשו לדחות את טענות הגורמים המקצועיים לעניין שיעור שכר הטרחה והגמול. לטענתם, אין מקום לטעון כי מדובר בהליך משוכפל, כאשר התקיים דיון הוכחות ונשמעו עדים. לדבריהם, אין כל מניעה כי הגמול ושכר הטרחה ייגזרו מההטבה הממשית שניתנה. הם הבהירו מדוע אין מקום להפחית את בסיס ההטבה, כפי שנעשה בפסקי הדין אליהם הפנו הגורמים המקצועיים. עוד נטען כי די להותיר 25% משכר הטרחה והגמול עד לאחר מימוש ההטבות.

ו. הצדדים ביקשו לדחות את טענת הגורמים המקצועיים כי אין מקום לפטור מחלקה השני של האגרה, והם הפנו לפסקי דין שקבעו לטענתם אחרת, כאשר הסתיים ההליך בשלב הראשוני ובהמלצת בית המשפט.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

23. בהתאם להחלטתי מיום 9.11.2025, הבהירו הצדדים ביום 13.11.2025, כי הם מסכימים להאריך את התקופה לחלוקת שוברי ההטבה ל-180 יום מיום משלוח ההודעה בדבר הסדר הפשרה לחברי הקבוצה (בהתאם לנוסח שצורף כנספח 2 לבקשה), וכי לאחר חלוקת יתרת השוברים שלא יופקו עלידי חברי הקבוצה, מלוא היתרה תוזן לחשבונותיהם של לקוחותיה הקיימים של זאפ וויקנד, אשר יממשו אותה בהתאם לצרכיהם.

דיון והכרעה

אישור הסדר הפשרה

24. סעיף 19(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בענינם של חברי הקבוצה, ואם הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית – גם כי התובענה שהוגשה עומדת, לכאורה, בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים בסעיפים 3, 4 ו-8(א) וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין."

סעיף 19(ג) לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"(1) החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר פשרה או לדחותו תהיה מנומקת ותכלול, בין השאר, את כל אלה:

(א) הגדרת הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה;

(ב) עילות התובענה, השאלות המהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים כפי שפורטו בבקשה לאישור או כפי שהוגדרו בהחלטת בית המשפט לפי סעיף 14, לפי הענין;

(ג) עיקרי הסדר הפשרה;

(2) בהחלטתו לפי פסקה (1) יתייחס בית המשפט, בין השאר, לשיקולים אלה:

(א) הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה;

(ב) התנגדויות שהוגשו לפי סעיף 18(ד), וההכרעה בהן;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

(ג) השלב שבו נמצא ההליך;

(ד) חוות דעת של הבודק שניתנה לפי סעיף קטן (ב)(5);

(ה) הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפרשה;

(ו) העילות והסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את הסדר הפרשה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר.

25. אם כן, בבואו לאשר הסדר פרשה, על בית המשפט להשתכנע כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר, וכי סיום ההליך בהסדר פרשה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין.

26. בנוסף, כאשר הסדר הפרשה נכרת בטרם אושרה התובענה כייצוגית, נדרש בית המשפט גם לבחון האם התובענה עומדת, לכאורה, בתנאים לאישורה כייצוגית. הטעם לדרישה זו, אשר נוספה במסגרת תיקון 10 לחוק תובענות ייצוגיות, הוא לוודא כי אין מדובר בפרשה שהושגה במסגרת הליך סרק, דהיינו הליך ייצוגי שאין הצדקה לקיימו, ושהמשיבה מוכנה לסיימו בפרשה רק בשל הטרדה הכרוכה בהמשך ניהול התובענה.

27. במקרה שלפניי הגעתי לכדי מסקנה כי בקשת האישור עומדת בתנאים לאישורה כתובענה ייצוגית. נראה כי קיימת עילת תביעה אישית, מדובר בעילת תביעה שניתן להגיש בעניינה בקשה לאישור תובענה ייצוגית, ומתקיימות דרישות הסף לאישור תובענה ייצוגית, המפורטות בסעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות. למעשה, טענת ההגנה העיקרית של זאפ וויקנד היא כי מדובר בתקלה נקודתית, וממילא הסדר הפרשה מקבל את הטענה כי כך הם פני הדברים.

28. כמו כן, אני סבור כי יש בהסדר הפרשה כדי לענות על מטרות חוק תובענות ייצוגיות, וכי ההסדר "ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה".

29. בבואו לאשר הסדר פרשה, על בית המשפט להעריך האם הסדר הפרשה משקף תוצאה ראויה ביחס לפיצוי ההוגן שהיה נפסק לחברי הקבוצה לו התובענה הייתה מגיעה לסיומה. ערך זה משקף את התוצאה שהייתה צפויה בסיום ההליך, בניכוי עלות ההתדיינות הצפויה מהשלב בו הופסקה (למשל: פסקה 67 לפסק־דינו של כב' השופט ע' גרוסקופף ב"ת"צ (מרכז) 30028-04-11 יצחקי נ' מגדל חברה לביטוח (פורסם במאגרים, 21.11.2016)). כמו כן, על בית המשפט לבחון מהי התועלת שיפיקו חברי הקבוצה מהפיצוי המסוכם ומהי העלות שתישא בה המשיבה, וזאת לשם עמידת ההסדר בתכלית להענקת סעד לנפגעים כמו גם בתכלית קידום אכיפת הדין וההרתעה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

מפני הפרתו (למשל: ע"א 2398/22 שולץ נ' הוט מובייל בע"מ, פסקה 34 (פורסם במאגרים, 30.11.2022) (להלן: "עניין שולץ")).

30. מעיון בהסדר הפשרה, כמו בכתבי הטענות שהוגשו מטעם הצדדים, עולה כי ההסדר המוצע עולה בקנה אחד עם המבחנים שהותוו בפסיקה בתביעות בתחום הספאם ובכלל, ועם סיכויי וסיכוני הצדדים לו נוהל ההליך לגופו, ויש בו כדי להועיל לחברי הקבוצה. לעניין זה לקחתי בחשבון אף את העובדה שהיועצת המשפטית לממשלה לא התנגדה להסדר המוצע.

31. בשאלת סמכותם של הגורמים המקצועיים להגיש עמדתם לגבי הסדר פשרה מוצע (באמצעות הפרקליטות), התייחסתי כבר במקום אחר (ראו: ת"צ (שלום ים) - 39443-01-20 אליהו נ' אינגליש קייק בע"מ, פסקה 8 (פורסם במאגרים, 18.6.2023)).

32. לגופה של העמדה, הואיל והסדר הפשרה עוסק בדיוור פרסומי בודד והגדרת הקבוצה המיוצגת צומצמה במסגרת הסדר הפשרה בהתאם, וכאשר התקופה למימוש שוברי ההטבה הוארכה ל-180 יום (בהתאם להצעת בית המשפט), לא מצאתי להורות כי הסכום שלא ימומש באמצעות שוברי ההטבה יועבר לקרן תובענות ייצוגיות חלף העברת היתרה ללקוחותיה הקיימים של זאפ וויקנד. עם זאת, מצאתי כי יש לקבל את עמדתם החילופית של הגורמים המקצועיים, כי יש לקבוע מהם שכר-הטרחה והגמול הראויים בהתחשב באופן שבו מועבר הפיצוי בהסדר הפשרה (על כך ראו דיון (להלן)).

התנגדות דרויש

33. בפתח דבריי לעניין זה, אציין כי מצאתי כי דין ההתנגדות להידחות על הסף ולגופה. כעת אנמק.

34. ראשית, מצאתי ממש בטענה כי אין לדרוש מעמד להגשת התנגדות מכוח סעיף 18(ד) לחוק תובענות ייצוגיות. במסגרת תיקון 10 לחוק תובענות ייצוגיות תוקן סעיף 18(ד) לחוק, ונקבע כי:

"אדם הנמנה עם הקבוצה שבשמה הוגשה בקשה לאישור הסדר פשרה, אדם הפועל לטובת עניינם של חברי הקבוצה, רשות ציבורית הפועלת לקידום מטרה ציבורית בקשר לענין שבו עוסקת הבקשה לאישור או התובענה הייצוגית, ארגון הפועל לקידום מטרה ציבורית כאמור, וכן היועץ המשפטי לממשלה, רשאים להגיש לבית המשפט, בכתב, בתוך 45 ימים מיום פרסום ההודעה כאמור בסעיף קטן (ג) או בתוך מועד מאוחר יותר שיקבע בית המשפט, התנגדות מנומקת להסדר הפשרה וכן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

להמלצה המוסכמת בענין גמול ושכר טרחה שהוגשה לפי סעיף קטן (ז)(2)."

35. על-פי דברי ההסבר להצעת חוק זו (הצעת חוק תובענות ייצוגיות (תיקון מס' 10) (הסדרי פשרה והסתלקות), התשע"ו-2016, פורסם ברשומות ביום 30.5.2016), מטרת התיקון הייתה כדי להרחיב את האפשרות להגשת התנגדויות:

"לגורמים מסוימים, הקבועים בסעיף 18(ד) לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן - החוק), נתונה הרשות להגיש התנגדות להסדר פשרה בתובענה ייצוגית. בשל חשיבות מוסד ההתנגדות בתובענות ייצוגיות, מוצע להרחיב את האפשרות להגיש התנגדות להסדר פשרה ולקבוע כי כל אדם הפועל לטובת הקבוצה יוכל להגיש התנגדות להסדר פשרה שהוגש לאישור בית המשפט..."

36. מעיון בפרוטוקול ישיבת ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת מיום 24.5.2016, עולה כי מטרת המחוקק אמנם הייתה להרחיב את מעגל הזכאים להגיש התנגדות לטובת הקבוצה, אולם אין המדובר ב"כל אדם" אלא יש להראות כי המתנגד ביצע פעולה מסוימת לטובת עניינם של חברי הקבוצה, וכי קיים קשר מסוים לנושא ההליך (פרוטוקול ישיבה מס' 187 של ועדת החוקה חוק ומשפט, הכנסת ה-20, עמוד 7).

37. התייחסתי לסוגיית זכות העמידה להגשת התנגדות במאמרי "התנגדות להסדר פשרה בתובענה ייצוגית – אליה וקוץ בה", הפרקליט נג 393 תשע"ה (להלן: "טאוסיג", התנגדות להסדר פשרה) באופן הבא:

"לאחרונה הועלה ההצעה להרחיב את 'זכות העמידה' להגשת התנגדויות ולהעניקה ל'כל אדם', גם אם הוא אינו חבר בקבוצה. לכאורה, עמדה זו מפתה. התובענה הייצוגית מקדמת אינטרס ציבורי שכן היא מעודדת אכיפה, הרתעה יעילה ומקדמת את שלטון החוק. הגשת התנגדות להסדר פשרה שתביא להגנה על זכויות חברי הקבוצה עולה בקנה אחד עם מטרות ההליך. בדומה, נשקלה בזמנו האפשרות לוותר על התובע הייצוגי בשל תביעת עילה אישית. אמנם ברשימה זו אני תומך באפשרות בהרחבת רשימת הגורמים שיכלו להתנגד להסדרי פשרה מוצעים, אולם אני סבור שאין לאפשר 'לכל אדם' להתנגד להסדר הפשרה אם אין לו עצמו כל נגיעה לאותו הסדר. פתיחת האפשרות להגשת התנגדות להסדר פשרה לכל אדם עלולה להביא להגשת התנגדויות סרק רבות, בלי שייאלץ אף להצביע על עילת תביעת טובה הדרושה כדי להגיש תובענה ייצוגית. כפי שהמחוקק לא ויתר על תובע ייצוגי בעל עילת תביעה אישית, מדין קל וחומר אני סבור שאין מקום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

לעשות כן גם בעניין הגשת התנגדויות להסדרי פשרה". [שם, עמוד 421].

38. במקרה שלפניי, דרויש טען, כאמור, כי הוא רשום באתר זאפ וכי הוא מקבל מהמשיבה באופן קבוע הודעות בדואר-אלקטרוני. דרויש לא הבהיר האם כוונתו למשיבה 1 או למשיבה 2, ומכל מקום לאור האמור בתגובת זאפ וויקנד להתנגדות אין לראות בו חבר בקבוצה המצומצמת הנכללת בהסדר הפשרה המוצע.

39. אף אין לקבוע כי דרויש הוכיח כי הוא פועל לטובת עניינם של חברי הקבוצה – ההפך הוא הנכון. דרויש טען בהתנגדותו כי הוא חבר בארגון הפועל כנגד מה שהוא מכנה "סחיטת בעלי עסקים באמצעות חוק תובענות ייצוגיות". דהיינו, המתנגד פועל לטובת בעלי העסקים ולא לטובת לקוחותיהם – חברי הקבוצה. לעניין מעמדו של מתנגד הפועל "לטובת עניינים של חברי הקבוצה", ראו למשל: רע"א 8080/21 הפורום להסדר הוגן מרים ויסולי נ' ויסברוד (פורסם במאגרים, 27.11.2022); עניין שולץ, פסקה 22 לפסק-דינה של כב' השופטת ר' רונן; ת"צ (ת"א) 8733-04-20 אזולאי נ' נאפיס בע"מ (פורסם במאגרים, 20.6.2022).

40. לא זו אף זו, מעיון בהתנגדות עולה חשש באשר לתום ליבו של דרויש בהגשת ההתנגדות. במאמרי התייחסתי לדרישת תום הלב בעת הגשת התנגדות להסדר פשרה באלה המילים:

"בדומה למי שמבקש לאשר את תביעתו האישית כתובענה ייצוגית, גם מי שמגיש התנגדות להסדר פשרה מייצג את הקבוצה בסטנדרטים דומים של תום לב וייצוג הולם. לאחרונה נדרש בית המשפט העליון (השופט חנן מלצר) לדרישת תום הלב וקבע כי בהקשרה של דרישה זו נשאלת בעיקר השאלה האם האינטרס האישי של עורך הדין בניהול התובענה עולה בקנה אחד עם עניינם של כל חברי הקבוצה ואם ההליך הייצוגי אינו מנוצל על ידי נציגי הקבוצה לצורך הפקת רווח אישי על חשבונם של חברי הקבוצה. כן נקבע כי מוצדק לדחות בקשה לאישור תובענה ייצוגית כאשר בית המשפט משתכנע כי התובענה הוגשה ממניעים, אשר בינם לבין תכליות ההליך הייצוגי אין ולא כלום, כגון רצון לפגוע במתחרה עסקי או רצון לסחוט פשרה. כך גם כאשר התובענה מוגשת כניסיון ללחוץ על הנתבע או על בא כוחו כאמצעי להשגת מטרות אחרות, שהן זרות לתובענה הייצוגית ולתכליות שהיא נועדה להשיג. ניתן להשתמש במבחנים דומים לצורך בחינת תום הלב של מתנגד להסדר פשרה ובא כוחו" [טאוסיג, התנגדות להסדר פשרה, עמוד 404, ההדגשה אינה במקור – ע"ט].

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

41. דרויש ציין בהתנגדותו כי באי-כוח המבקשים דכאן הגישו נגדו בקשה לאישור תובענה ייצוגית אף היא בהתאם לסעיף 30א לחוק התקשורת, וכי בקשת האישור תלויה ועומדת. בנסיבות אלה, עולה חשש כבד כי ההתנגדות הוגשה ממניע אשר אין בינו לבין טובת הקבוצה בהליך שלפניי דבר, וכי ההתנגדות נועדה לקדם את עניינו של המתנגד בהליך האחר.

42. למעלה מן הצורך, אציין כי אין מקום לקבל את התנגדותו של דרויש גם לגופם של דברים: ראשית, אין באמירה כי הצדדים הגיעו להסדר על-מנת לחסוך הוצאות כדי להצביע על כך שהמבקשים סחטו את המשיבות, קל וחומר לא כי ההסדר המוצע אינו ראוי. שנית, בניגוד לטענת המתנגד, מהשוואה בין הגדרת הקבוצה בבקשת האישור לבין ההגדרה בהסדר הפשרה המוצע, עולה כי הגדרת הקבוצה צומצמה ואין מקום לקבל טענה כי היא הורחבה כדי להגדיל את שכר-הטרח והגמול, כנטען. שלישית, הנהנים מהסדר הפשרה יהיו חברי הקבוצה – מי שניתן לקבוע לגביהם כי נחשפו לדיוור הפרסומי המסוים – ככל שאלה יבחרו לממש את ההטבה. ממילא שכר-הטרח והגמול הם בגדר המלצה בלבד, ובית המשפט יקבע באם לקבל את ההמלצה אם לאו, כאשר במקרה שלפניי מצאתי כי יש להפחית את הסכומים המבוקשים נוכח הכללים שהתוו בפסיקה. רביעית, אכן לא מצאתי דמיון בין נסיבות עניין טורקדו והסדר הפשרה המוצע שם לבין הסדר הפשרה שלפניי.

43. לאור התוצאה אליה הגעתי, יש לשקול באם לחייב את המתנגד בהוצאות לטובת הצדדים או לטובת אוצר המדינה. חיוב מתנגד בהוצאות צריך להיעשות מקום בו מתברר שעסקינן בהתנגדות סרק, שלא היה מקום להגישה (למשל: ת"צ (ת"א) 41481-04-19 דגן נ' SAMSUNG ELECTRONICS CO LTD (פורסם במאגרים, 26.5.2024)).

44. על חשיבותו של מוסד ההתנגדות אין חולק. יפים הדברים שנאמרו במסגרת רע"א 582/20 עו"ד תלרז נ' שופרסל בע"מ, פסקה 8 לפסק-דינה של כב' השופטת ע' ברון (פורסם במאגרים, 25.7.2021) (להלן: "עניין תלרז") כדלקמן:

"... במסגרת התובענה הייצוגית התובע המייצג ובא-כוח מייצג נוטלים על עצמם את האחריות לייצג קבוצה של אנשים שלא העניקו הסמכה מפורשת לכך, וישנה אפשרות שאלו שנטלו על עצמם אחריות זו, יבכרו את האינטרסים שלהם על פני האינטרסים של הקבוצה המיוצגת. בעיה זו, המכונה "בעיית הנציג" נובעת מניגוד עניינים אינהרנטי בין הגורמים המנהלים את התובענה בשם הקבוצה ובין חברי הקבוצה. "בעיית הנציג" מתעוררת לכל אורכו של הליך התובענה הייצוגית וביתר שאת בשלב שבו מתבקש אישור הסדר פשרה. למעשה, בשלב זה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

מגולמת "הטיה מבנית" הנובעת מכך שיש אחדות אינטרסים בין התובע המייצג, בא-כוח המייצג והנתבע – שכן כולם מעוניינים באישור ההסדר ומציגים בעניין זה חזית אחת. מצב זה מעורר חשש שצדדים להסדר יימנעו מלהציג בפני בית המשפט את הפגמים והחסרונות שבהסדר שאותו הם מבקשים לאשר. נוסף על כך, לא מן הנמנע שהתובע המייצג ובא-כוח המייצג יבקשו לקדם אינטרסים אישיים על חשבון האינטרס של חברי הקבוצה המיוצגת, שכידוע אינם צד פעיל במשא ומתן בהסדר הפשרה (רע"א 2588/21 עזרא נ' אס.אס.אן יזום ושיווק נדל"ן בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 6 (6.6.2021); רע"א 3832/17 לוינ' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 12 (4.7.2017); להרחבה ראו: ערן טאוסקי "התנגדות להסדר פשרה בתובענה ייצוגית – אליה וקוץ בה" הפרקליט נג 393, 394-401 (2014)).

45. עם זאת, חשיבות הגשת התנגדויות אינה חזות הכל. אף לכך התייחסה כב' השופטת ברון בעניין תלדז:

"השיקול שראוי שינחה את בתי המשפט בעת פסיקת גמול ושכר טרחה בהתנגדות הוא מידת התועלת שתתקבל מההתנגדות לחברי הקבוצה המיוצגת (כמצוות סעיף 18(ד)(1) לחוק תובענות ייצוגיות). כאשר התנגדות הביאה תועלת כאמור, ראוי לפסוק למתנגדים גמול ושכר טרחה הולם; לצד זאת, בפסיקת שכר הטרחה והגמול למתנגדים, על בתי המשפט להידרש גם לשאלה אם ההתנגדות גרמה לעיכוב וסרבול אישור הסדר הפשרה, ובכך למעשה הזיקה לחברי הקבוצה המיוצגת; ובהתאם ייתכנו מקרים שבהם יהיה מקום לפסוק הוצאות לחובת מתנגדים שהגישו התנגדויות סרק. כך או אחרת, שומה על בתי המשפט לעשות שימוש מושכל בפסיקת גמול ושכר טרחה לזכות או לחובת מתנגד. זאת, כדי למנוע מצב שבו עלולה להיווצר תופעה של הגשת התנגדויות סרק להסדרי פשרה או תופעה שלילית אחרת שבה שכר הטרחה והגמול למתנגדים יהפכו למוקד המחלוקת במסגרת אישור הסדר הפשרה; ומן העבר השני יש להיזהר שמא תיווצר הרתעת יתר להגשת התנגדויות ראויות...". [פסקה 9 לפסקהדין]

46. לפנינו משורת הדין, ולאור השיקולים שהובאו מעלה, הגעתי לכדי מסקנה כי יש להימנע הפעם מפסיקת הוצאות לחובת המתנגד. כך, הן משום שהמתנגד לא הסתיר את קיומה של בקשת האישור שבא-כוח המבקשים הגיש נגדו, והן, וזה העיקר, על

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

מנת שלא ליצור "אפקט מצנן" שעלול להרתיע אחרים מהגשת התנגדויות ראיות בעתיד. ראו לעניין זה: טאוסיג, התנגדות להסדר פשרה, 447-448.

מינוי בודק

47. הצדדים טענו כי הסדר הפשרה המוצע הינו ראוי, הוגן וסביר וכי אין צורך במינוי בודק, משום שלא נדרשת מומחיות מקצועית רלוונטית מלבד המומחיות של בית המשפט בבחינת הערכת סיכויי ההליך. לפיכך, נטען כי יש לקדם הליך אישור מהיר ויעיל, ובתוך כך להימנע ממינוי בודק שיסרב את ההליך ויאמיר עלויות שלא לצורך.

48. סעיף 19(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כך:

"בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא לאחר שקיבל חוות דעת מאדם שמינה לשם כך, שהוא בעל מומחיות בתחום שבו עוסקת הבקשה לאישור או התובענה הייצוגית (בסעיף זה - בודק), אלא אם כן סבר בית המשפט שחוות הדעת אינה נדרשת, מטעמים מיוחדים שיירשמו; שכו והוצאותיו של בודק, וכן אופן תשלומם, ייקבעו בידי השר."

49. בדברי ההסבר להצעת חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (ה"ח הממשלה 234 מיום 26.1.06 בעמ' 269) נאמר בהתייחס לסעיפים 18 ו-19 בחוק תובענות ייצוגיות:

"מטרת סעיף זה [סעיף 18 לחוק - ע"ט] וסעיף 19 היא להסדיר מקרים שבהם מיישבים הצדדים את הסכסוך ביניהם בדרך של הסדר פשרה, והסדר זה מחייב את כל חברי הקבוצה. החשש במקרים אלו הוא מפני קנוניה בין התובע המייצג לבין הנתבע, כך שהתובע המייצג יפיק תועלת אישית מן הפשרה על חשבון חברי הקבוצה. למעשה, במצבים שבהם מושג הסדר פשרה, נוצר אצל התובע ניגוד עניינים בין טובתו האישית ובין האינטרסים של הקבוצה, דבר המצדיק פיקוח מוגבר הן על ידי בית המשפט והן על ידי חברי הקבוצה."

50. מטרת מינוי הבודק היא, אם כן, לסייע לבית המשפט לבחון את הסדר הפשרה, ולהבטיח כי יישמרו האינטרסים של חברי הקבוצה בשים לב למכלול הנסיבות. דהיינו – לוודא שההסדר הוא סביר והוגן בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, וכי סיום ההליך בהסדר הפשרה המוצע הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת, בהתחשב במטרות החוק.

51. אינני סבור כי במקרה שלפניי יש צורך במינוי בודק לשם בדיקת ההסדר, הואיל והערכת סיכויי וסיכוני התביעה היא עניין משפטי המצוי במסגרת שיקול דעתו של בית המשפט. גם בכל הנוגע לתנאי הסדר הפשרה, הואיל וזאפ וויקנד התחייבה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

להעניק לחברי הקבוצה שוברים המזכים בערך כספי של 40 ₪. מעיון ברשימת החנויות בהן ניתן יהיה לעשות שימוש בשוברים, נראה כי מדובר ברשימת חנויות רחבה יחסית, אשר תאפשר לחברי הקבוצה לממש את ההטבה ויש להניח כי רבים מהם אכן יבחרו לעשות כן.

בנסיבות אלה, מצאתי כי ניתן יהיה להסתפק בדו"ח שיוגש מטעם רואה חשבון מטעם המשיבה, שילווה בתצהיר מאומת כדין, אשר יתייחס למספר השוברים שמומשו, כמו גם לאופן ביצוע ההקצאה של יתרת סכום הפיצוי המוסכם ללקוחות המשיבה, לרבות מספר הלקוחות המזוכים ואופן חלוקת הסכום ביניהם.

52. לאור האמור מעלה, וכאשר אף הגורמים המקצועיים לא סברו כי יש מקום להורות על מינוי בודק על אף בקשת הצדדים להימנע ממינוי זה, נחה דעתי כי אכן ניתן לאשר את הסדר הפרשה בלא מינוי בודק.

גמול ושכר-טרחה לגורמים המייצגים

53. סעיף 19(ו) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כך :

"אשר בית המשפט הסדר פשרה, יקבע גמול למבקש או לתובע המייצג, לפי העניין, בהתאם להוראות סעיף 22, ושכר טרחה לבא כוח המייצג בהתאם להוראות סעיף 23, ורשאי בית המשפט להתחשב בהמלצה מוסכמת שהוגשה לו על ידי הצדדים לעניין זה".

54. השיקולים לקביעת שכר-טרחה במסגרת הסדר פשרה נקבעו בסעיף 23(ב) לחוק תובענות ייצוגיות, ובהם נמנים התועלת שהביאה התובענה לחברי הקבוצה; מורכבות ההליך והטרחה שנטל על עצמו עורך-הדין המייצג, הסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה וההוצאות שהוציא לשם כך; מידת החשיבות הציבורית של התובענה; האופן שבו נוהל ההליך והפער בין הסעד המבוקש בבקשה לאישור לבין אלה המוסכמים בהסדר המוצע. שיקולים דומים מנחים את בית המשפט לעניין קביעת הגמול לתובע (סעי' 22(ב) לחוק תובענות ייצוגיות).

55. בהלכת רייכרט התייחס כב' הנשיא א' גרוניס לעקרונות המנויים בסעיפים 22(ב) ו-23 הנ"ל והמנחים לפסיקת גמול לתובע המייצג ושכר טרחה לבא-כוח התובע המייצג, וקבע כך :

"... אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים. בפסיקת בית המשפט הוכרו שלושה סוגים עיקריים של שיקולים אותם יש להביא בחשבון במסגרת ההחלטה בעניין שכר טרחה וגמול בתובענה ייצוגית. סוג ראשון של שיקולים עוסק במערכת התמריצים הנוגעת להגשת התביעה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

ייצוגית. על בית המשפט לאזן בין הרצון לעודד הגשת תביעות ראיות לבין הרצון למנוע הגשת תביעות סרק. בהקשר זה יש ליתן משקל לאינטרסים שהוגשמו על ידי התובענה, הן מבחינת הקבוצה המיוצגת הן מבחינת הציבור בכללותו. לעניין זה, על בית המשפט לבחון, מחד גיסא, את היקף ההשקעה של עורך הדין המייצג וכן את מידת הסיכון בתובענה ומאידך גיסא את היחס בין הסעד שנתבע לבין הסעד שאושר ... בהקשר זה אף שומה על בית המשפט לבחון את השאלה האם על מנת לזכות בסעד המבוקש היה צורך להגיש תביעה ייצוגית... סוג שיקולים שני עליו הצביעה הפסיקה נוגע להתנהלותו של בא-כוח התובע המייצג. שכר הטרחה משמש תמריץ לניהול ההליך בצורה יעילה והגונה... לפיכך, ישנה חשיבות מיוחדת למתן דגש למהלכיו של הפרקליט לעניין שכרו. סוג נוסף של שיקולים מתייחס ליחס בין שכר הטרחה לבין התביעה הייצוגית בכללותה. על בית המשפט להימנע מפסיקת שכר טרחה שיפחית באופן בלתי סביר מהתועלת הצומחת לקבוצה".

ראו גם: א' קלמנט "קווים מנחים לפרשנות חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006" הפרקליט מט(1) 131, 157-178 (תשס"ז)).

56. בהתאם להלכת רייכרט, יש להשתמש בשיטת האחוזים (להבדיל מחישוב שכר-טרחה וגמול על בסיס שעות עבודה בפועל) כדרך אומדן לפסיקת שכר-טרחה וגמול. כן נקבע כי שכר-הטרחה ייגבה מהסכום שנגבה בפועל, ולא מסכום הפיצוי המוסכם לפי הסדר הפשרה, וזאת מהטעם שכלל זה יתמרץ את התובע הייצוגי להביא להוצאתו של ההסדר אל הפועל עד סופו, תוך הגנה על האינטרסים של חברי הקבוצה.

בדומה קבעו בתי המשפט בארצות-הברית כי יש להפחית את שכר-טרחת עורכי הדין, הואיל ומרבית הפיצוי המוסכם לפי הסדר הפשרה לא הועבר בפועל לחברי הקבוצה. ראו למשל בהחלטות בתי המשפט הפדרליים לערעורים מן העת האחרונה: Lowery v. Rhapsody International, Inc., 2023 WL 3857499 (9th Cir. June 7, 2023); Kurtz v. Kimberly-Clark Corporation, 2025 WL 1802667 (2d. Cir. Jul 1, 2025)

57. אם כן, הלכת רייכרט קובעת סטנדרט גמיש המותיר לשיקול דעתו של בית המשפט את קביעת גובה שכר הטרחה הסופי (כפי שנקבע למשל בעניין שולץ הנ"ל, בפסקה 13 לפסק-דינו של כב' השופט ח' כבוב). אולם, נקודת המוצא לקביעת שכר-הטרחה והגמול בהליך שהסכום שנגבה בו בפועל לא עולה על 5 מיליון ₪, היא כי הגורמים המייצגים יזכו לשכר-טרחה וגמול בשיעור של 25% לכל היותר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

58. עוד אציין, לעניין אופן חישוב שכר־הטרח והגמול, כי ברע"א 2957/17 סופרגז חברה ישראלית להפצת גז נ' שוורצמן, פסקאות 48-50 (פורסם במאגרים, 17.3.2024) (להלן: "עניין סופרגז") נקבע, בין היתר, כי יש לחשב את הגמול ושכר הטרח באחוזים לפי "שיטת נטו", דהיינו מתוך ערכו הכלכלי של הסעד הניתן לטובת הקבוצה או הציבור.

59. במקרה שלפניי סכומי הגמול ושכר־הטרח המומלצים (כמפורט בסעיף 15 לעיל) עומדים על 25% משווי ההטבה, ומשכך, כאשר הסדר הפשרה אושר בשלב מוקדם יחסית, טרם ניתנה החלטה בבקשת האישור, מן הראוי להפחיתם.

60. אמנם יש להתחשב בקביעת שכר־הטרח והגמול במאמצים שהשקיעו המבקשים ובא־כוחם בניהול ההליך ובמגעים לפשרה, אשר הביאו לחסכון בזמן שיפוטי, וכמובן בתועלת שהפיקו חברי הקבוצה מן ההסדר, אך בכל אופן לא מצאתי כי מדובר במקרה שיש לפסוק את הסכום המקסימלי שניתן לפסוק בהתאם להלכת רייכרט, אשר, השמור "למקרים חריגים בהם מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות פסיקת שכר־טרח בשיעור גבוה במיוחד" (רע"א 1394/24 אופטיקה הלפרין בע"מ נ' זיס, פסקאות 24-25 (פורסם במאגרים, 24.4.2025) (להלן: "עניין אופטיקה הלפרין")).

61. זאת ועוד, בהתאם להלכה הפסוקה יש להבחין בין הבסיס לחישוב שכר־הטרח הגמול לגבי הסכום שיועבר לחברי הקבוצה בפועל באמצעות השוברים, לבין בסיס החישוב לגבי יתרת הסכום שתיזקף לזכותם של לקוחות זאפ וויקנד.

62. בכל הנוגע לשוברי ההטבה שיועברו בפועל לחברי הקבוצה, לא מצאתי כי יש להפחית את בסיס החישוב. אכן, אין מדובר בתשלום של "כסף חי" לחברי הקבוצה ואף לא בתשלום לקרן לניהול וחלוקת כספים שנפסקו כסעד. מנגד, אף אין מדובר בפיצוי באמצעות תרומה לעמותות או במתן הטבות כאלה ואחרות אשר מספקת המשיבה עצמה ומטבע הדברים עלותן למשיבה נמוכה מערכן הנקוב (השוו: ת"צ 45907-12-19 (שלום-ת"א) אלמקייס ואח' נ' ברק לשם פיננסים בע"מ ואח' (פורסם במאגרים, 19.8.2025)), אלא במתן שוברי הטבה לרשתות מוכרות, אשר לכל אחת מהן חנויות רבות בפריסה ארצית. החשש, עליו עמד בית המשפט העליון בעניין אופטיקה הלפרין, בדבר הקושי לוודא כי מדובר בהטבה אמיתית שניתנה בעקבות הסדר הפשרה, ולא בתרומה שהנתבעת הייתה מעוניינת לבצע ממילא, אינו קיים במקרה זה.

63. על כן, בכל הנוגע לשוברים אשר ימומשו בפועל על־ידי חברי הקבוצה, לאחר ששקלתי את טיב ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים בהליך שלפניי, את השלב הדיוני בו נמצא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

ההליך, ואף את העובדה שהמבקשים שלחו פניות מוקדמות למשיבות טרם הגשת בקשת האישור, הגעתי לכדי מסקנה כי יש להעמיד את שכר-הטרחה והגמול על 23%.

אציין, כי לא מצאתי לנכון להתחשב בהסדרה העתידית בעת קביעת בסיס חישוב שכר הטרחה והגמול (עניין אופטיקה הלפרין, פסקה 28 לפסק-דינו של כב' השופט ע' גרוסקופף), הואיל והמשיבות טענו כי הן פועלות כמתחייב מסעיף 30א לחוק התקשורת וכי מדובר בטעות אנוש נקודתית, וכאשר הסדר הפרשה אף נוסח בהתאם.

64. לעומת זאת, בכל הנוגע לשוברים שלא ימומשו עד המועד שנקבע, אשר זאפ וויקנד תזכה את לקוחותיה תמורתם כמפורט מעלה, יש לילך בדרך שהתווה בית המשפט העליון בע"א 3604/22 תפ נ' פלאפון תקשורת בע"מ, פסקאות 7-10 (פורסם במאגרים, 23.5.2023) (להלן: "עניין תפ"), עת נקבע כי יש להפחית את בסיס החישוב לקביעת שכר-הטרחה בהשוואה לשכר-הטרחה שהיה נקבע אילו הפיצוי היה מגיע לידיהם של חברי הקבוצה ישירות.

כך, הן על רקע הפער בין שוויה הנחזה של ההטבה החלופית ובין עלותה לזאפ וויקנד, והן נוכח העובדה כי החפיפה בין מוטבי הטבה זאת לבין חברי הקבוצה חלקית בלבד. כמו כן, לקחתי בחשבון כי לא ניתן לוודא כי מדובר בהטבה שניתנה בעקבות הסדר הפרשה בלבד (הגם שזאפ וויקנד התחייבה להבהיר ללקוחותיה כי כך הם פני הדברים), ולא בהטבה שלפחות חלק ממנה זאפ וויקנד הייתה מעוניינת לבצע ממילא, למשל כדי לגרום ללקוחותיה להמשיך בשיתוף הפעולה עימה (ראו והשוו: עניין אופטיקה הלפרין, פסקאות 32-36 לפסק-דינו של כב' השופט ע' גרוסקופף). לפיכך, לאחר ששקלתי את הדברים, מצאתי כי יש לקבוע כי חישוב שכר הטרחה יבוצע לפי בסיס חישוב של 75% מסכום ההטבה, כפי שנקבע בעניין תפ. אינני סבור כי יש בפסקי הדין אשר צורפו לתשובת הצדדים לעמדת הגורמים המקצועיים, כדי לשנות מהתוצאה אליה הגעתי.

דהיינו, ככל שלא ימומשו כל שוברי ההטבה, שכר הטרחה והגמול המומלצים בעבור יתרת הסכום בו יזוכו לקוחות זאפ וויקנד כמפורט בהסדר המוצע, יעמדו על 75% מגובה שכר הטרחה והגמול שהיה נפסק אילו מלוא סכום הפיצוי היה ממומש באמצעות מימוש השוברים.

65. הואיל וקבעתי כי יש להפחית את סכום שכר-הטרחה והגמול כמפורט לעיל, אני מורה כי יתרת שכר-הטרחה והגמול תועבר לקרן, כפי שנקבע בעניין תפ, כאשר גם עבור סכום זה יהיו זכאים הגורמים המייצגים לשכר-טרחה וגמול בשיעור של 23%, כמפורט לעיל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

66. לאור המסקנה אליה הגעתי לעניין שיעור שכר-הטרח והגמול, לא מצאתי לקבל את המלצת הצדדים אף בנוגע לאופן תשלום שכר-הטרח והגמול.
67. סעיף 19(ד) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי לבית המשפט סמכות להתנות את הסדר הפשרה בתנאים, אשר נראים לו דרושים לשם הגנה על עניינם של חברי הקבוצה. סעיף 19(ו) לחוק תובענות ייצוגיות (אשר התווסף במסגרת תיקון 10 לחוק תובענות ייצוגיות), קובע כי "[...] **בית המשפט רשאי לקבוע כי תשלום שכר הטרח לבא כוח המייצג יהיה מותנה, כולו או חלקו, במימוש הסדר הפשרה ובהשלמת ביצועו.**"
68. מלבד הרציונל בעומד בבסיסו של סעיף 19(ו) לחוק תובענות ייצוגיות, לדחות תשלום שכר-הטרח והגמול כדי לוודא כי הסדר הפשרה ממומש בפועל, במקרה שלפניי, לאור הקביעה כי שכר-הטרח והגמול יהיו נמוכים יותר, בכל הנוגע לשוברי ההטבה שלא ימומשו בשלב הראשון של ביצוע ההסדר, הרי שיש להורות כי מחצית משכר הטרח והגמול ישולמו רק לאחר שיתברר היקף מימוש ההטבה בשוברים – דהיינו עד לאחר שיוגש הדו"ח בדבר מימוש ההטבות בפועל.
69. לאחר שיוגש הדו"ח האמור, בהתאם להוראות שיינתנו בפסק-דין זה, תינתן החלטה משלימה לעניין ההפרש בין סכום שכר-הטרח והגמול המוסכמים בהסדר הפשרה לבין הסכום שישולם בפועל, אשר יועבר לקרן וייפסק בגינו שכר-טרח וגמול נוספים בהתאם בשיעור שנקבע לעיל. ראו לעניין זה למשל: ע"א 6121/21 כרמי נ' שלמה תחבורה (2007) בע"מ, פסקה 8 (פורסם במאגרים, 27.12.2021), פסקה 8; ע"א 965/23 שפרן נ' קורל המילניום בע"מ, פסקה 3 (8.2.2024); עניין סופרגז, פסקה 50.

אגרה

70. תקנה 7א(א)(3) לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007 (להלן: "תקנות האגרות") קובעת כך:

"ניתן פסק דין בהליך המקבל את התובענה כולה או חלקה או פסק דין המאשר הסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, ישלם המשיב את חלקה השני של האגרה וישפה את המבקש על סכום האגרה ששילם בעד חלקה הראשון של האגרה בתוספת הפרשי הצמדה למדד; על אף האמור, רשאי בית המשפט לפטור את המשיב מתשלום חלקה השני של האגרה לפי פסקה זו, כולה או חלקה, מטעמים מיוחדים שיירשמו."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

71. בהתאם להסכמת הצדדים, המשיבה תשיב למבקשים את חלקה הראשון של האגרה ששילמו, וזאת בתוספת הפרשי הצמדה למדד.
72. בכל הנוגע לחלקה השני של האגרה, תקנות האגרות מורות כי יש מקום לפטור מתשלום כאשר מתקיימים "מטעמים מיוחדים שיירשמו".
73. הצדדים טענו כי יש לפטור את זאפ וויקנד מתשלום חלקה השני של האגרה משום שהמחלוקת הסתיימה בהסדר פשרה המשרת את האינטרסים של חברי הקבוצה והציבור, לאחר שהצדדים ניהלו משאומתן ישיר ובטרם הוגשו הסיכומים בבקשת האישור, באופן שייתר את הצורך להשקיע משאבים במתן החלטה בבקשת האישור ובמידת הצורך בהמשך ניהול ההליך.
74. אינני סבור כי הטעמים שצוינו מהווים "טעמים מיוחדים שיירשמו", אלא מדובר בטעמים גנריים המתקיימים לגבי רובם ככולם של הסדרי הפשרה שהובאו לאישור בתי המשפט. לשם הדוגמה, אציין טעמים מיוחדים שהועלו בפסקידין אלה ואחרים למתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה: קיומה של שאלה פרשנית שבאה לראשונה לפתחו של בית המשפט במסגרת ההליך; היות המשיבה גוף ציבור שמצבו הכלכלי אינו איתן (ולכן חיוב בתשלום אגרה יפגע באופן עקיף בציבור) וטעמים דומים אשר המשותף להם הוא, כלשון החוק, היותם "מיוחדים" (השוו: ת"צ 11329-06-18 פונטה נ' Mega Platforms ואח', פסקה 28 (פורסם במאגרים, 27.7.2023); ת"צ (מחוזי ת"א) 2951-06-21 ספיר נ' ישראל-קונגב 2 ואח' (פורסם במאגרים, 12.3.2023)).
75. עוד אציין, הגם שהצדדים לא טענו זאת, ובצדק, כי הסדר הפשרה לא הסתיים בשלב מוקדם במיוחד, אלא לאחר קיומן של שתי ישיבות מקדמיות ולאחר שנשמעו 6 עדים בבקשת האישור. רק לאחר שהסתיימה שמיעת העדים, ובהמלצת בית המשפט, ניהלו הצדדים משאומתן שהבשיל להסדר הפשרה מושא הבקשה. בנוסף, אף לאחר הגשת הסדר הפשרה המוצע, יש צורך במשאבים שיפוטניים נוספים (ראו: ת"צ (מחוזי ת"א) 15994-11-20 בלינזון נ' אמ אי די אל קרנות בע"מ (פורסם במאגרים, 20.12.2021)).
- לעניין זה אציין, כי בפסקידין עליו הסתמכו הצדדים בבקשה לפטור מאגרה (ת"צ 50737-01-19 יובל לפינר, משרד עורכי דין נ' בנק הפועלים בע"מ (פורסם במאגרים, 5.4.2021), ניתן פטור מחלקה השני של האגרה על רקע העובדה שההליך הסתיים טרם הוגשה תשובה לבקשת האישור או התקיים דיון, וכאשר הסעד המבוקש בבקשת האישור התקבל למעשה במלואו – לא כך במקרה שלפניי.
76. לפיכך, הבקשה לפטור נדחית והמשיבה תישא בתשלום חלקה השני של האגרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

סוף דבר והוראות אופרטיביות

77. בהתאם לסעיף 19(ג) לחוק תובענות ייצוגיות, אני מאשר את הסדר הפשרה ובתוך כך את הגדרת הקבוצה, כפי שהגדירו הצדדים כאמור בסעיף 13 לעיל, עילות התובענה, השאלות המהותיות המשותפות לכלל חברי הקבוצה, הסעדים הנתבעים כפי שפורטו בה ועיקרי הסדר הפשרה (הכול כפי שפורט לעיל בפסקדין זה).

78. בקשת האישור נגד המשיבה 2 נמחקת ללא צו להוצאות.

79. בתוך 30 ימים מיום מתן פסק־הדין תשלח המשיבה 1 לחברי הקבוצה הודעה באמצעות דואר־אלקטרוני, בנוסח שצורף להסכם הפשרה, בהתאם לכתובות המצויות ברשומותיה של המשיבה 1. במסגרת ההודעה תינתן לחברי הקבוצה האפשרות להנפיק שובר מקוון בסך 40 ₪, אשר יעמוד בתוקפו למשך 5 שנים מיום הפקתו.

80. ככל שלאחר 180 ימים ממועד משלוח ההודעה לחברי הקבוצה, ייוותרו שוברים שלא מומשו, יתרת שווים תחולק ללקוחותיה של המשיבה 1 כמפורט בפסקדין זה, בדמות חבילת פרסום בחינם באתר האינטרנט שבהפעלתה של המשיבה 1. ההטבה לא תותנה ברכישה או בהוצאת כספים כלשהם מצד הלקוחות הזכאים, והמשיבה 1 תיידע את הלקוחות הזכאים שנרשמו בדבר פרטי חבילת הפרסום המוענקת להם, ותבהיר כי היא מחויבת במתן ההטבה בהתאם לפסקדין זה.

81. תוך 30 ימים ממועד מתן פסק־הדין תישא המשיבה 1 בשכר־טרחה וגמול בסך של 44,537 ₪, בהתאם לאמור בסעיף 63 לעיל. בהתאם להסכמת הצדדים, לסכום זה יתווסף מע"מ כחוק, בכפוף להצגת חשבונית מתאימה. בא־כוח המבקשים יחלק את הסכום האמור בינו לבין המבקשים בהתאם להסכמות אליהן הגיעו (70% לבא־כוח המבקשים ו-10% לכל מבקש). עד מועד זה, תשיב המשיבה 1 למבקשים אף את חלקה הראשון של האגרה ששולמה עלידיהם.

82. המשיבה 1 תגיש לכל המאוחר 30 יום לאחר תום המועד למימוש השוברים, הן לידי בא־כוח המבקשים והן לבית המשפט, דו"ח רואה חשבון מגובה בתצהיר ואסמכתאות, באשר למספר מימושי השוברים, וככל שתיוותר יתרה לא ממומשת, אף בדבר אופן חלוקת ההטבה בין לקוחות המשיבה 1, כמפורט לעיל.

לאחר מכן, תינתן החלטה משלימה לעניין תשלום יתרת שכר־טרחה והגמול, ואף לעניין העברת הפרשי התשלום לקרן, בהתאם לאמור לעיל בפסקדין זה.

83. הבקשה לפטור את המשיבה 1 מתשלום חלקה השני של האגרה – נדחית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 41013-02-24 שמיר ואח' נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת

84. הואיל ולהסדר הפשרה לא צורף נוסח הודעה מתאימה לציבור, עד יום 23.11.2025 תועבר לאישורי טיוטת הודעה בדבר אישור הסדר הפשרה בהתאם לסעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות, אשר תפורסם לפי ההוראות הבאות:

א. כותרת ההודעה תהיה: "הודעה בדבר אישור הסדר פשרה בת"צ 41013-02-24 גלסברג קצב ושמיר נ' זאפ וויקנד ואח'".

ב. אני מורה על פרסום אישור הסדר הפשרה בשני עיתונים נפוצים יומיים וכן במקום בולט אתר האינטרנט שמפעילה המשיבה 1. בהודעה יפורטו הפרטים המנויים בסעיף 19(ג)(1) ו-2 לחוק תובענות ייצוגיות, וכן תיכלל הפנייה לפנקס תובענות ייצוגיות שם ניתן יהיה לעיין בפסק־הדין ובהסדר הפשרה, וזאת בהתאם לאמור בסעיף 25(ד) לחוק תובענות ייצוגיות.

ג. גודל האותיות בפרסום ההודעה השנייה יעלה בלפחות שליש על הגודל המינימלי הנקבע בתקנה 2 לתקנות הגנת הצרכן (האותיות בחוזה אחיד ובתנאי הכלול במידע אחר המיועד לצרכן), התשנ"ה-1995.

ד. ההודעה תפורסם תוך 7 ימים ממועד אישור הנוסח, ועותק הימנה יוגש לתיק בית המשפט.

ה. לאחר אישור נוסח ההודעה ופרסומה, תמציא המשיבה העתק של ההודעה בדבר אישור הסדר הפשרה ותיעוד של פרסומי ההודעה למנהל בתי המשפט, לשם רישומה בפנקס התובענות הייצוגיות, וכן העתק נוסף יומצא ליועצת המשפטית לממשלה, בהתאם לתקנה 16 לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010.

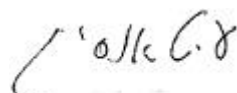
ו. בדומה להודעה שפורסמה בדבר הגשת בקשה לאישור הסדר הפשרה – חובות הפרסום וההמצאה ועלויותיהן מוטלות על המשיבה 1.

85. מובהר כי לגבי כל המועדים האמורים בפסק־דין זה, ימי הפגרה נמנים.

המזכירות תעביר פסק־דין זה למנהל בתי המשפט לשם רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות.

תז"פ ביום 24.11.2025.

ניתן היום, בכ"ה חשוון תשפ"ו, 16 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.

עוזר טאכסיג, שופט